

І.М. Яраш

СПОСАБЫ ЎТВАРЭННЯ АКАЗІЯНАЛЬНЫХ НАЗОЎНІКАЎ (на прыкладзе вершаў Рыгора Барадуліна)

У творах сучасных беларускіх паэтаў можна знайсці шмат слоў-наватвораў. Асабліва часта звяртаюцца да такіх словаў Р.Барадулін, В.Зуёнак, П.Панчанка і многія іншыя паэты.

У артыкуле на матэрыяле больш за 100 аказіянальных назоўнікаў са зборнікаў вершаў Р.Барадуліна аналізуецца іх словаўтваральная структура.

Разнастайныя па семантыцы і ўтварэнню аказіянальных назоўнікаў можна падзяліць на 3 групы: 1) назоўнікі, якія ўтварыліся на аснове прадуктыўных словаўтваральных мадэляў; 2) назоўнікі, утвораныя па непрадуктыўных і малапрадуктыўных тыпах; 3) назоўнікі, утвораныя нетыпова – па аказіянальным тыпах.

Адным з самых актыўных спосабаў утварэння аказіяналізмаў у сучаснай беларускай мове з’яўляецца суфіксацыя. Суфіксальныя аказіяналізмы ўтвараюцца па аналогі з рэгулярнымі прадуктыўнымі ўтварэннямі па існуючых прадуктыўных мадэлях. Аналіз вершаў Рыгора Барадуліна паказвае, што найчасцей ім выкарыстоўваюцца наступныя суфіксы *-інк/-ынк*, *-асць*, *-ін/-ын-*, *-к-*, *-ік/-ык-* і інш.

З дапамогай суфікса *-асць* ад якасных ці адносных прыметнікаў або назоўнікаў утвараюцца назоўнікі са значэннем адцягненай прыметы якасці, названага матывіруючай асновай: *скрыплівы – **скрыплівасць***, *няўмольны – **няўмольнасць***, *неадумны – **неадумнасць***, *голазады – **голазадасць***, *нямы – **немасць***, *світальны – **святальнасць***, *сутасць – **выжласць***, *мінучасць – **спрагнёнасць***: *Жывы ў здрадным плоцевым грыме Спяшаецца, вязень вярсты, А змоўкне – І дол яго прыме, Бо з прахам **няўмольнасць** на ты; У краіне лайдакоў, Дружных радасцю, Дзяляцца спакон вякоў **Голазадасцю**; І дамавіна Рупнасць тваю ацаніць павінна. У **немасці** сцэнаў Дазваляеш багаславіцца.*

Актыўна выкарыстоўваецца пры ўтварэнні аказіянальных назоўнікаў суфікс *-к(а)*. Семантыка гэтых слоў даволі разнастайная: гэта назвы асоб жаночага полу і неадушаўлённых прадметаў. Матывіруюцца яны асновамі назоўнікаў мужчынскага роду: *лунацік – лунатка*, ***павадыр** – павадырка*: *Узмежкам, павадком, лядком За словам быкаўскім, Радком, Не ўзяўшы ў **павадыркі** стому, Іду, Вяртаюся дадому..*; асновамі прыметнікаў і дзеясловаў: *не чакаць – **нечаканка***.

Неадушаўлёныя назоўнікі з суфіксам *-інк/-ынк* выражаюць пэўныя абстрактныя паняцці памяншальна-ласкавым адценнем: ***альтанчынка***,

папялінка, жарсцвінка, імішынка, хламідзінка: *І полымя болю маму ўзяло – Растала, як папялінка, за хмарамі; Калі апошні міг Адлічыць мне Апошняя жарсцвінка прыпамінаў, Адчую – Свет бацькоў мяне пакінуў, Пясчынкай стану роднай старане; Хламідзінка з корту пацёртага, Жудасцю не абдымай!*

З суфіксам **-ачк-** выяўлены наступныя аказіянальныя назоўнікі: **хохмачка, ласачка:** *З барадатага анекдота розных Наіўнасць святая Хохмачак насукала...* Утвораны яны ад асноў назоўніка і прыметніка са значэннем асобы ці прадмету жаночага роду.

Даволі актыўна выкарыстоўваецца пры ўтварэнні назоўнікаў **-ін/-ын-**: **саксауліна, лугавіна, хмурына, стажына, чарупіна, пярліна, крэміна, дзвярына:** *Каб злюцець – Ледзь тузані Адну саксауліну, Згінуць злыдні, Як авадні!; За далягляд наважсваешся, А ўжо стаіш на адхоне, Цень на лугавіне спрадвечча, Чалавеча; Ты, як перад дажджом трава, І я міжволі адчуваю, Як адплывае галава, Яшчэ мая. А дажджавая Хмурына заплыла ў мяне – І ўжо шалее навальніца. Траве ў стажыне ў душным сне Раса сцюдзёная прысніца; Брама ў святло і ў свет, Дзвярыны пасляваенныя, Апошні раз зачыніцца Не спяшайце за мной – Прашу..* Утвараюцца яна ад асновы назоўніка, суфікс **-ін/-ын-** надае словам значэнне прадмета або асобы, якія належаць да сукупнасці аднародных прадметаў або асоб, або звязаны з ідэяй павялічвання: **пер’іна** – пер’інка: *На ты лепей з Богам і з маці, Чужое, халоднае Вы, Як тыя пустыя палаці, Дзе ні пер’іны, ні травы.*

Да гэтай жа групы прымыкаюць словы з суфіксам **-ін/я/**, утвораныя ад асновы назоўніка: **пінгвіня, хіпіня:** *Пінгвін на ільдзіне радасны Пад пахаю пінгвіня Трымае, Як ранішні градуснік...; Вясёлага хапіла Чагосьці, Бо ўсю ноч Вясёлая хіпіня Танцуе басанож.* Яны называюць асоб жаночага полу.

Пры дапамозе суфікса **-ік/-ык-** утвораны аказіяналізмы **ручасцік, часцік, намерык:** *Ад намеру да намерыку, Як ад прорвы да калодзежа.* Слова намерык атрымала пры гэтым стылістычна-зніжаную афарбоўку.

З суфіксам **-нік** сустрэліся наступныя аказіяналізмы, утвораныя ад асноў назоўніка: помста – **помснік**, і прыметніка: наступны – **наступнік:** *Вышэй ад пірамід Кастры народных помнікаў.* Гэтыя словы маюць значэнне асобы, якой уласцівы стан, названы матывіруючай асновай.

З суфіксам **-ніц-** адзначаны аказіянальныя назоўнікі жаночага роду, якія абазначаюць асоб у іх адносінах да прадмета, названага матывіруючай асновай: **курортніца** – курорт, **пляжніца** – пляж: *Пенсіянеру-дубу сніцца Чынара – Улюбёнка гор. Курортніцай сараматніца Здымае Свой хіповы*

ўбор; На **пляжніцы** З крамяным станам Сукенка модная ліпіць Перапялёсістым бананам, Што толькі пачалі Як бы да “бананачкі” Папрасіцца ў наначкі?!; Мама мая хрысціянкай зжыла, З богабаязнай душою, іконніцай. Ды, вернападдазеная святла, Болей была яна **Вогнепаклонніцай**.

У прааналізаваным матэрыяле сустраўся назоўнік з суфіксам -ан/я/: **адамяня**: Адаму даў адну спакусу, **Адамяняй** раз’ела зло, матываваны імем уласным. Аказіянальныя назоўнікі з гэтым суфіксам састаўляюць назвы дзяцін жывёл, маюць экспрэсію ласкавасці.

Суфікс -j(o)/-j(o) выяўлены ў слове **вудаўё**: *Променем ляшчыны Вудаўё З бацькавай рукі Цябе прасвечвала*, якое мае зборнае значэнне.

Цікавымі з’яўляюцца ўтварэнні з іншымі, менш прадуктыўнымі суфіксамі. Вось прыклады новаўтварэнняў з суфіксам -ых-, якія называюць самак жывёлін і ўтварыліся ад назоўнікаў мужчынскага роду: **вужыха, камарыха**: *Прыкметы горай ад вужых Сіняць старанна: Хто на падушках спіць чужых, Лысее рана; Хаця кусае камарыха, Абэлка ўся на камара!* Сустраўся назоўнік з суфіксам -ух-: **бягуха**: *А святлом да святла прабіцца З паднявольнае глухаты Можжа толькі Бягуха крыніца Ды яшчэ, мама вечная, ты, які ўтвораны па той жа мадэлі і называе асобу жаночага полу. Яшчэ адзін непрадуктыўны суфікс -б- сустраўся ў словах **тварба, пасьба, старба, харашба**: Я дбаў, Як быў **тварбой** заняты, Пра дух, Не забываў пра плоць; Веяцьме час малады ў **старбе** Кожную хвілю праз сітца; Тут, дзе ў пустой **пасьбе** Вальней святым каровам, След глянуць на сябе Нам, быццам бы здаровым; У **харашбе**, У варажбе Усю святую Да хвіліны Я выцісну цябе з сябе, Як выціскаюць яд змяніны. Утвораны яны ад дзеясловаў **пасці, тварыць, старэць, харашэць**.*

Прэфіксальны спосаб пры ўтварэнні аказіянальных назоўнікаў выкарыстоўваецца менш. У прааналізаваным матэрыяле часцей сустракаўся прэфікс **анты-**: **антыяйкі, антыбайка, антыпара, антытвар**: *Зязюлі хацелася надта Наседзець самой **антыяйкі**, Каб вывесці антыпернатых Для **антыбайкі**; Прыйшла да антыквара З вяселля **антыпара**: – Калі ўжо антыквар ты, Прадай нам **антыкварты**... Пайшлі. Жахнуўся антыквар – Прапаў ягоны **антытвар**!*

Нязначнае месца займае ў сістэме словаўтварэння і прэфіксальна-суфіксальны спосаб. Гэтым спосабам утвораны такія назоўнікі як **падшэфак, завейнік, адмеліна, прыглядка**: *А пакуль няма Вятроў-завейнікаў, Што перапаўзуць мяжу, З вішша навязу Бухматых венікаў.*

Вельмі прадуктыўным спосабам утварэння новых назоўнікаў з'яўляецца складанне. Паводле сэнсавых адносінаў паміж кампанентамі складаных назоўнікі падзяляюцца на дзве групы – са спалучальнымі адносінамі асноў і з падпарадкавальнымі адносінамі асноў [4, с. 316]. У першай групе матывіруючыя асновы выступаюць як раўнапраўныя паводле сэнсу, напрыклад, **жаўталес, пашлапень, белакужаль**: *Паспець усё зрабіць, і ў час сысці, Не затрымаўшыся ні на хвіліну, І ціха легчы ў жаўталес ці ў гліну, Такое розніцы, як і ў жыцц: Ці смелай ложкай боўтацца ў гусці; Не паспелі наткаць белакужалю кросны, Тлеў Балюча туман Зраненай цішыні*. Да другой групы назоўнікаў з падпарадкавальнымі адносінамі можна аднесці такія словы як **авіяхмарка, аэрапрызба, кіна-, фотавочы, мікраэдэм**: *Выбег ад аэрапрызбы Дрогкі бетонны дыван; Усё змізарнела і здрабнела, Абмацанае Кіна- і фотавачмі...*

Актыўна выкарыстоўваецца пры ўтварэнні аказіянальных назоўнікаў нульсуфіксальна-складаны спосаб: **зімавея (зіма+веяць), веснавея, снежавей, крэслацёр, градабой, дабрасей**: *І па хвалях ішла ці плыла, як плотка, у белым кажусе, у белай хусціне, лёгкая на ўспаміне, Зімавея – крамяная цётка; Ураджай, недарод, Градабой – на народ, Гнеў і ласка зямлі і неба...*

Таксама сустракаюцца назоўнікі, утвораныя нетыпова: спосабам кантамінацыі, міжслоўнага сумяшчэння або фанетычным афармленнем утвараючых кампанентаў. Пры міжслоўным сумяшчэнні на канец асновы аднаго слова накладаецца аанімічны пачатак другога, напрыклад, **скупень (скуп-ы+пень)**: *Выскачыў з канпель Піліп-пашлапень. Узелянелае лісце Расквакалася рапенькамі. Лысы, як поўня, Пень-скупень Хоча выпендывацца апенькамі*. У некаторых выпадках утварэнне новага слова адбываецца двайным спосабам (тэрмін І.С. Улуканава: 7, с. 62). Напрыклад, міжслоўнае сумяшчэнне са скарачэннем: **ранетадром (ранет+ра-к-етадром), вакаём (вока+ва-д-аём), Іматраархат (Іматра+матр-ы-архат)**: *З ранетадрома стартуе лета; Вяселькі кола, вакаём, Мерыдыян залатаскабы – У завушніцы пазнаём, І позірк робіцца ласкавы; Радкі з сасноварэбрых хат Да вадаспаду давыкалі – Валодаў Іматраархат Пячорамі, ледавікамі*. Пры фанетычным пераафармленні асобныя часткі слова замяняюцца: **імгла+ігла-тэрапія=імглатэрапія**.

Прааналізаваны матэрыялы сведчыць пра багацце і разнастайнасць індывідуальна-аўтарскіх назоўнікаў у сучасным паэтычным маўленні. Што датычыцца структуры такіх слоў, то ўтвараюцца яны па аналогіі са словамі прадуктыўных і малапрадуктыўных тыпаў ці па аказіянальных мадэлях. Вывучэнне словаўтваральнай структуры аказіяналізмаў дае магчымасць не

толькі разгледзець стылістычна-вобразныя функцыі аказіяналізмаў, а і выявіць тэндэнцыі развіцця словаўтваральнай сістэмы мовы.

Літаратура

1. Барадулін Р. Вечалле: Кніга паэзіі. Мінск: Маст. літ., 1980. 336 с.
2. Барадулін Р. Выбраныя творы: У 2-х т. Т. 1. Мінск: Маст. літ., 1984. 415 с.; Т. 2 Мінск: Маст.літ., 1984. 335 с.
3. Басова А.И. Окказиональные слова в современной белоруской художественной речи: Автореф. дис. ... канд. филол. наук:10.02.02 / Бел. гос. ун-т. Мн., 1981. 24 с.
4. Беларуская граматыка: У 2-х ч. Ч. 1: Фаналогія. Арфаэпія. Марфалогія. Словаўтварэнне. Націск. / АН БССР, Ін-т мовазн. імя Я.Коласа. Мінск: Нав. і тэхн., 1985. 431 с.
5. Чарнаброўкіна Н.У. Аказіянальныя словы ў складзе лексічных сродкаў сучаснай беларускай паэзіі: Аўтарэф. дыс. ... канд. філал. навук: 10.02.01 / Бел. дзярж. ун-т. Мінск, 1998. 14 с.
6. Лопатин В.В. Рождение слова: Неологизмы и окказиональные образования. М.: Наука, 1973. 152 с.
7. Улуханов И.С. Единицы словообразовательной системы русского языка и их лексическая реализация. М., 1996. 215 с.